

gianina carbonariu

poimaine alaltieri

LiterNet.ro
2010

Redactor: Răzvan Penescu rpenescu@litternet.ro

Editor format **.pdf** Acrobat Reader: Geta Rossier

Text: © 2010 Gianina Cărbunariu

Fotografii: © 2010 Adi Bulboacă (din spectacolul omonim, în regia Gianinei Cărbunariu, la Teatrul Mic, București)

Toate drepturile rezervate.

© 2010 Copertă: Geta Rossier (după o fotografie de Adi Bulboacă)

© 2010 Editura LiterNet pentru versiunea **.pdf** Acrobat Reader.

Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format de pe siteul www.litternet.ro. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor siteuri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise și se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 978-973-122-039-0

Editura LiterNet

<http://Editura.LiterNet.ro> / office@litternet.ro

poimâine alaltăieri

de Gianina Cărbunariu

INTRO

Tot acest moment, INTRO, poate fi realizat pe întuneric absolut. Sau nu. Actorii se pot plimba prin spațiu, printre spectatori și se aud doar frânturi din ceea ce spun.

eram trăiam simțeam aveam știam apărea conduceam deveneam renășteam ne
purificam curățam storceam slăbeam erau suna surâdea locuiam mâncam erai știai
puteam gândeam vedeam mureau puneam câștigam ceream lăsam năștea trăia
provoca citeam consumam dăuna existai meritai te aștepta nu te lăsa mergea uneam
faceam reinventam redefineam spuneam reveneam ne uitam descopeream te
sprijinea puteai era interzis știai lua experimentam mă bucuram intram în acțiune
sunam cumpăram plăteam reușeam manageriam protejam economiseam

Actorii încep să spună sloganurile în întregime. Toate sunt la timpul trecut (imperfect sau perfect compus). Lista poate fi completată sau scurtată, după dorința regizorului.

Doar cartofii adevărați deveneau staruri. Era perfect bărbătesc. La 40 de ani arătam ca la 30. Fumătorii mureau mai tineri. O echipă de cercetători din Minesotta au descoperit... Viitorul suna bine. Slăbeai 7 kg în două săptămâni. Eram profesioniști în investiții. Stilul italian. Erau lucruri pe care banii nu le puteau cumpăra. Conta fiecare picătură. Mașina de spălat trăia mai mult. Eram bărbat până la capăt. Aveam mai mult spațiu, mai multe posibilități. Erau clipe de ciocolată. Un copil putea să apară când te așteptai mai puțin. Eram un luptător clasic în jungla orașului. Viitorul îmi surâdea. Eram mai protejată și mai uscată ca niciodată. *I was lovin' it.* Aveai nevoie de o vacanță exotică la tine acasă. Acel medicament putea fi eliberat fără prescripție medicală.

MAȘINA DE SPĂLAT TRĂIA MAI MULT.

Acel program era interzis copiilor sub 12 ani fără acordul părinților. Curăța rapid și efervescent. Aveam grijă de mine. Frumusețea era încredere. Englezii o făceau cel mai bine. Câștigam mai mult timp dimineața. Tinerețea venea din interior. Era greu să fii femeie. Ceream ce era mai bun. Coafura rezista. Renășteam. Îmi purificam corpul. Cumpăram ce voiam, plăteam când puteam. Experimentam ceea ce vedeam. Ne redefineam stilul de viață. Calitatea germană. Sunai și câștigai. Exista un sistem și funcționa. Dacă voiam, puteam. Violența năștea violență. Îmi sunam reprezentantul. Îți lua durerea cu mâna. Ne bucuram de două ori mai mult. Pielea mea era mai catifelată. Fumatul putea provoca impotență. Pentru că meritam. Aveam o respirație rece ca gheața ce dura. *Everyday was my birthday*. Simțeam energia. Consumul de sare, zahăr și grăsimi dăuna grav sănătății. Nu ne lăsam pradă depresiei. Eram activi în interior și ne simțeam mai bine. *We dared for more*. Fumatul provoca o moarte lentă și dureroasă.

În finalul momentului de intro, se aud cuvinte disparate din diferite reclame. Actorii improvizează, fiecare intră cu ce cuvânt dorește (din reclamele spuse înainte). Exemplu: energia provoca depresiei calitatea germană puteam lentă câștigai reprezentantul etc etc.

INTRO:

Poveste reală actor. Un actor spune, într-o frază scurtă, ce l-a emoționat sau l-a enervat, sau l-a bucurat, sau l-a surprins în ziua spectacolului. Poate fi legat de orice, mai puțin de teatru.

Fraza trebuie să înceapă cu:

Astăzi, 3 mai 2008 (data spectacolului)...

Se reia fraza, adăugând de fiecare dată o altă perioadă:

Acum 6 luni... Acum un an... Acum 10 ani... Acum 30 de ani... Acum 50 de ani...

*Fade în timp ce începe **Scena 1**.*

SCENA 1

BĂTRÂNUL - foarte bătrân

REPORTERA - bătrână

REPORTERA

Bună seara și bine ați venit alături de mine la bătrâna, dar mereu tână emisiune: ***Un record la fiecare 5 minute!*** Vă anunț cu tristețe că cel mai bătrân om din lume a dispărut acum câteva ore dintre noi în mod tragic și neașteptat. Cu această ocazie, am bucuria să vi-l prezint pe noul deținător al acestui record! Pentru a nu vă provoca un disconfort psihologic, imaginea și vocea invitatului nostru vor fi prelucrate. Așadar, felicitări! Sunteți, iată, cel mai bătrân om din lume. Spectatorii mei ar dori în primul rând să afle cum ați ajuns la această vârstă asta supermegasenzațională!

Pauză scurtă.

REPORTERA

Ați urmat o dietă, un program special de prelungire a vieții?

BĂTRÂNUL

Din câte știu eu, nu.

REPORTERA

Ați traversat două secole. V-ați născut în timpul celui de-al doilea război mondial, în ceea ce se numea pe atunci Germania. Sunteți, probabil, singurul care ne mai poate oferi o mărturie personală despre acele vremuri.

BĂTRÂNUL

Știți, eram destul de mic, nu știu dacă...

REPORTERA

Spuneți-ne atunci ceva despre părinții dumneavoastră.

BĂTRÂNUL

Pe tatăl meu nu l-am cunoscut, a murit pe front când aveam eu un an. Imediat după moartea lui, mama a hotărât că nu mai putea trăi în ceea ce se numea Germania pe atunci, așa că am fugit într-o noapte, cu trenul, am plecat spre Est. Spre o țară care se numea pe atunci România.

REPORTERA

Mama dumneavoastră era evreică?

BĂTRÂNUL

Nu, era fumătoare.

REPORTERA

(după o scurtă pauză)

O mamă fumătoare, ce poate fi mai teribil?!

BĂTRÂNUL

Exact așa zicea și tîmpitu' ăla de Hitler.

REPORTERA

Vă rog să fiți atent la anumite exagerări de limbaj. Folosirea unor cuvinte ofensatoare la adresa personalităților, chiar și atunci când ele nu mai sunt printre noi, este strict interzisă. În plus, Hitler a fost un anti-fumător convins și portavocea tuturor vegetarianilor. A mai greșit el pe ici pe colo, dar nu e ăsta blestemul tuturor vizionarilor? Spectatorii noștri ar dori să afle câteva ceva despre perioada copilăriei și adolescenței dumneavoastră. Dacă nu mă înșel, perioada aceea, în Est, a fost cunoscută sub numele de comunism.

BĂTRÂNUL

Ce vremuri sunt astea în care ne conduc toți imbecilii?!

REPORTERA

Vă rog!

BĂTRÂNUL

Asta n-am zis-o eu, asta a zis-o mama când am ajuns acolo, în ceea ce se chema pe atunci România. Eu, sincer să fiu, nu înțelegeam mare lucru pe-atunci. Ce dracu' să-nțelegi când oamenii ăia strigau pe stradă: „Stalin și poporul rus libertate ne-au adus”, iar pe furiș ziceau „Las că vin ei americanii”. Eu nu știam cine-s americanii și de ce tre' să vină. Am înțeles mai târziu, pe la vreo douăzeci de ani, când am fost la o

petrecere: acolo am ascultat Elvis, am băut whisky și am fumat pentru prima oară. Kent.

REPORTERA

Ați fumat în tinerețe! (*Pauză scurtă*) Totuși, având în vedere rolul negativ al mamei în educația dumneavoastră, vă acordăm circumstanțe atenuante. Cu siguranță nu ați reușit s-o iertați niciodată. Vă amintiți totuși să vă fi dat vreodată un sfat bun?

BĂTRÂNUL

Da. Mi-a spus c-ar fi bine s-o șterg de-acolo, altfel o să aștept mult și bine americanii să-mi aducă Elvis, whisky și țigări. A avut mare dreptate, comunismu' a mai durat ceva timp...

REPORTERA

Spectatorii noștri s-au săturat de comunism. Să trecem, vă rog, la capitalism. Cum a fost tinerețea dumneavoastră în America?

BĂTRÂNUL

Au fost cei mai frumoși ani din viața mea. Toată lumea fuma pe rupte, mai puțin trabuce cubaneze. Alea erau la fel de ilegale cum era Kentul în România...

REPORTERA

Spuneți-ne mai bine dacă ați reușit să vă întemeiați ceea ce se numea pe atunci o familie.

BĂTRÂNUL

Da. La una din petrecerile alea, unde se vorbea foarte mult despre pacea lumii, am întâlnit-o pe nevastă-mea. I-a plăcut mult accentul meu Est european. Aproape la fel de mult cum îi plăcea și iarba. Sincer, la mine iarba n-a avut nici un efect. Eram în schimb bucuros că puteam fuma Kent cît voiam...

REPORTERA

Ați avut o carieră profesională?

BĂTRÂNUL

Am avut, da. Din păcate, profund influențată de iarba.

REPORTERA

Ziceați că n-a avut nici un efect.

BĂTRÂNUL

Tocmai. Ția la care iarba a avut efect au avut niște cariere... halucinante. Eu, cu Kentul meu...

REPORTERA

Spectatorii noștri s-au plictisit și de capitalism. Spuneți-ne pe scurt cum ați ajuns aici, în subsolul ăsta lugubru în care locuiți singur de... de cît timp?

BĂTRÂNUL

Să tot fie vreo 40 de ani.

REPORTERA

De ce ați hotărât să plecați din ceea ce se numea pe atunci America?

BĂTRÂNUL

Aveam deja vreo 50 și ceva de ani și șeful companiei unde lucram m-a anunțat să vin într-o dimineață direct la el, în birou. Eram sigur că urma să mă avanseze.

REPORTERA

Pe scurt.

BĂTRÂNUL

Am ajuns mai devreme în fața *office*-ului, așa că m-am oprit la vreo sută de metri să trag și eu o țigară înainte de întâlnirea cu șeful cel mare. N-aveam chef să mă întâlnesc cu vreun coleg, majoritatea se lăsaseră de fumat și mă băteau și pe mine la cap să mă las.

REPORTERA

Și, mai pe scurt.

BĂTRÂNUL

Și, mai pe scurt, m-am trezit cu unu' din ăștia că mă bate pe umăr. Mi-a zis: „Lasă, nu fi așa de supărat. La experiența ta, sigur îți găsești ceva de făcut pân' la urmă. Și mai lasă dracu' fumatu' ăsta.”. Mi-a picat fisa imediat. Și-n timp ce mă gândeam cât de logic era totul, cât se poate de logic, atunci l-am văzut. Am văzut primul avion intrând în turn, puțin mai jos de etajul unde lucram eu, mult mai jos decât etajul în care trebuia s-ajung în 10 minute. Ca să fiu dat afară, normal. Am stins țigara pe jumătate fumată...

REPORTERA

Bravo. Și ce-ați făcut?

BĂTRÂNUL

Am aprins-o imediat pe a doua.

REPORTERA

Și-apoi?

BĂTRÂNUL

Apoi am plecat în Europa.

REPORTERA

Vă era frică pentru siguranța dumneavoastră în America?

BĂTRÂNUL

Da. Pentru fumători nu mai exista nici un viitor. Până și nevastă-mea a intrat într-o asociație împotriva fumatului pasiv și, la câteva zile, a cerut divorțul. Spunea că modul meu nesănătos de viață o afecta în mod direct, pe ea și pe copii noștri.

REPORTERA

Ați fost fumător și, cu toate astea, ați reușit să faceți copii!?

BĂTRÂNUL

O fată și un băiat. Bine, fosta mea nevastă a obținut un ordin prin care mi se interzicea să-mi văd fiica minoră pe motiv că sunt un tată iresponsabil. Fiul meu, care avea deja 21 de ani, putea să mă vadă de două ori pe ani, dacă voia. Imediat după divorț, am plecat din America și nu m-am mai întors niciodată.

REPORTERA

Așadar soția dumneavoastră a avut dreptate. Ați fost un tată iresponsabil, practic v-ați abandonat copiii.

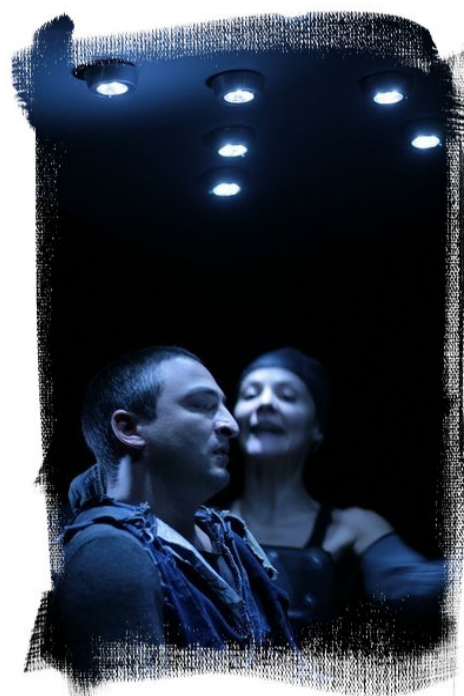
Pauză.

BĂTRÂNUL

N-am avut de ales.

REPORTERA

Ați fi putut să vă lăsați de fumat.

*Pauză. Se aude **Serviciul de voci:***

La dispoziția dumneavoastră

Ești bătrân?
Ești bâlbâit?
Răgușit?
Gâtuit?
Vocea îți trădează originea, vârsta, sexul sau educația?
Vrei o voce nouă?
Vrei o voce dimineața, una la prânz și una seara?
Alegeți vocea perfectă. Vocea care te reprezintă.
Veselă, tristă, furioasă, groasă, languroasă, libidinoasă, relaxată, agitată, înțepată,
disperată, șoptită, urlată, enervată, amuzată, catifelată...
Intră în arhiva noastră și vei găsi tot ce-ți dorești.
Îți place chiar vocea mea?
Poate fi a ta chiar acum.
Pot să spun tot ce dorești cui dorești când dorești cum dorești de câte ori dorești.

REPORTERA

Hai să scurtăm toată povestea asta: cum ai ajuns aici?

BĂTRÂNUL

Am ajuns în Franța, dar curând au reușit să interzică fumatul și acolo. Apoi, am luat-o tot mai spre est. Până la urmă, mi-am dat seama că nu mai am unde să mă duc. Așa că m-am oprit aici.

REPORTERA

Dar ai încercat să ții legătura cu copiii dumneavoastră?

BĂTRÂNUL

Sunam foarte des acasă, dar nevastă-mea n-a vrut niciodată să mi-i dea la telefon. Spunea că vocea mea de Frankenstein le dă coșmaruri...

REPORTERA

Dar ați încercat să-i găsiți după moartea ei? Vreau să zic, îmi imaginez că a murit la un moment dat, după tot fumul pe care l-a inhalat atâta timp alături de dumneavoastră. Cred că vă simțiți îngrozitor de vinovat.

BĂTRÂNUL

Sincer, nu prea. A murit într-adevăr, a avut un accident. Un scurtcircuit în timp ce se bronza acasă, la solar.

REPORTERA

Ați încercat sau nu să luați legătura cu copiii dumneavoastră?

BĂTRÂNUL

Normal că am încercat. Dar, din cauza unei erori birocratice, ordinul de interdicție a rămas valabil și după moartea ei.

REPORTERA

Dar fiul dumneavoastră, v-a vizitat vreodată?

BĂTRÂNUL

Da. O dată. M-am bucurat foarte tare că vine să mă vadă. Mă simțeam îngrozitor de singur aici, mai ales după ce-a fost dată legea „Fumătorului Singuratic”. Din cauza ei n-am mai putut să-mi fac noi prieteni, mă-nțelegeți, nu mai aveam încredere-n nimeni.

REPORTERA

Și cum a fost reîntâlnirea cu fiul dumneavoastră?

BĂTRÂNUL

Emoționantă! Știți ce cadou mi-a adus? Un cartuș de Kent! De bucurie că-l văd în sfârșit, am fumat un pachet întreg timp de o oră cât a stat cu mine!

REPORTERA

Și v-a mai vizitat vreodată?

BĂTRÂNUL

Nu. Dar la scurt timp am primit o scrisoare de la el, de fapt de la avocatul lui. Mă dădea în judecată pentru că l-am expus unui mediu toxic și îmi cerea drept despăgubire toți banii pe care-i mai aveam. Spunea că i se cuveneau oricum și că nu avea chef să mă aștepte să mor... După cum se vede, a avut dreptate.

REPORTERA

Aplauze pentru fratele...

BĂTRÂNUL

Fiul.

REPORTERA

Fiul dumneavoastră, da. Și el a contribuit la faptul că sunteți acum aici!

BĂTRÂNUL

Și eu îi mulțumesc pe această cale. Chiar a contribuit. Când a apărut ultimul lot de țigări, nu mai aveam aproape nici un ban. Știți... lotul ăla pe care nu mai scria

„Fumatul ucide”, ci „Împuțitu' dracu', ești ultimul fumător din lume!”. Atunci am fost la ultima tutungerie din întreaga Europă, undeva în Grecia, am fost să cumpăr ultimele pachete de țigări.

REPORTERA

Iată ce aud în cască! Spectatorii noștri insistă să-i scutiți de alte detalii din viața dumneavoastră oribilă de fumător.

BĂTRÂNUL

Tocmai. Nu despre fumat vreau să vă povestesc acum. În tutungeria aia din Grecia am găsit nu doar ultimul cartuș de Kent, am găsit pe cineva. Înaintea mea a intrat o femeie de vreo 40 de ani. A vrut să-l cumpere. Am rugat-o să-mi lase și mie măcar un pachet.

REPORTERA

Pe scurt.

BĂTRÂNUL

A cumpărat doar 5 pachete. Pe celelalte m-a lăsat să le cumpăr eu. Apoi mi-a oferit să poștim împreună o țigară. I-am spus că, dacă vreodată rămâne fără, o să păstrez și eu o țigară pe care s-o poștim.

REPORTERA

Mai pe scurt.

BĂTRÂNUL

Cât am stat să fumăm, m-am tot întrebat de unde-o cunosc. Fața aia îmi era îngrozitor de familiară. În timp ce fumam în mașină, pe drumul de întoarcere, panicat, țigară după țigară... Și mai pe scurt? Era fiică-mea.

REPORTERA

Și, a venit vreodată să fumeze țigara aia cu dumneavoastră?

BĂTRÂNUL

Nu, probabil s-a lăsat de fumat între timp.

REPORTERA

Așa că ați fumat-o singur.

BĂTRÂNUL

La numai o lună după ce a ieșit pe piață ultimul lot de țigări, s-a dat și legea cu pedeapsa capitală pentru fumători. Numai un om... iresponsabil ar mai fi păstrat o țigară în casă.

REPORTERA

În încheierea acestui interviu, spuneți-ne dacă există un lucru pe care v-ar plăcea să-l faceți dacă ați putea.

BĂTRÂNUL

Aș vrea să vorbesc cu fiică-mea.

REPORTERA

Poate vreți să vă aprindeți și-o țigară. Altceva, ceva posibil.

BĂTRÂNUL

Mi-ar plăcea să văd niște filme de pe vremea mea. Erau niște actori, Pacino, De Niro...

REPORTERA

Numele parcă îmi spun ceva, dar nu cred că vă putem ajuta. Filmele au fost scoase demult de pe piață.

BĂTRÂNUL

Ce-i drept, se fuma în draci în filmele alea...

REPORTERA

Eu m-am gândit la altceva. Știu că aerul din zona asta e irespirabil, la orice oră din zi și din noapte. Așa că iată cadoul pe care eu m-am gândit să vi-l fac: o mască de oxigen. Ultimul tip.

Se apropie de el cu masca de oxigen. Bătrânul întinde mâna spre mască.

BĂTRÂNUL

Vă mulțumesc, e foarte...

REPORTERA

(cu un gest foarte rapid, își leagă singură mâinile cu elasticul de la masca de oxigen și țipă în același timp)

Tocmai mi-ați violat mâinile, legându-le fără acordul meu prealabil. *(Bătrânul nu reacționează imediat.)* Sunteți deja monitorizat de armatele speciale. Vă rog, vă somez să nu faceți un lucru necugetat! Fac apel la rațiunea dumneavoastră!

Bătrânul scoate țigara și o pune în gură.

REPORTERA

Vai, vă rog să lăsați obiectul din gură! Audiența mea a crescut cu sută la sută!

Bătrânul scoate din buzunar un pistol-brichetă.

REPORTERA

Vă rog să nu trageeeți!!!

Bătrânul își aprinde țigara. Reportera inhalează, apoi:

REPORTERA

Audiența mea a crescut cu 500 la sută!

Bătrânul o obligă să fumeze.

REPORTERA

(după ce trage primul fum)

Iată ce aud în cască: în 30 de secunde, Armata Plămânilor Verzi va declanșa sistemele de purificare și exterminare. *(Cu maximă disperare)* Vă rog, vă implor să nu începeți procedurile standard. Fac apel la spectatorii mei să intervină de urgență! Audiența mea crește cu 1000, cu 2000, cu 3000 la sută!

Bătrânul o obligă din nou să fumeze. Reportera începe să plângă dramatic.

REPORTERA

Iată ce aud în cască: spectatorii mei și-au exprimat dreptul de veto. Ei somează Armata Plămânilor Verzi să rămână în *stand by*. Mulțumesc, spectatorii mei!!!

Bătrânul fumează. O „forțează” și pe ea să fumeze. Când țigara e aproape fumată:

REPORTERA

30 la sută din spectatorii planetei sunt cu ochii pe mine! Am bătut orice record de audiență din ultimii 10 ani. Mulțumesc, spectatorii mei.

BĂTRÂNUL

Mai lasă-mă cu spectatorii ăștia ai tăi. Oricum, nu mi-a plăcut *show-ul* ăsta niciodată.

REPORTERA

(își desface mâinile din legătura făcută cu masca de oxigen)
Nici mie. Dar cam asta e tot ce mi se putea oferi cu un trecut de
fostă fumătoare. Mai e vreun fum?

Bătrânul îi dă ce-a mai rămas din țigară.

REPORTERA

Iată ce aud în cască: spectatorii mei sunt furioși că am complotat să
fumăm ultima țigară din lume. Ei somează Armata Plămânilor Verzi
să intervină de urgență. *(Începe să tușească)* Mai avem vreo trei
minute... Am putea să vorbim. *(Tușește tot mai tare.)* Cancer
pulmonar.

BĂTRÂNUL

Da spectatorii ăștia chiar tre' s-audă tot ce vorbim noi?

REPORTERA

(în timp ce îl îmbrățișează pe bătrân)
Stimați spectatori, după cum puteți vedea, imaginile au dispărut. În
câteva minute, va dispărea și sonorul.

INTRO:

Poveste reală actor. Un actor spune, într-o frază scurtă, ce l-a emoționat sau l-a enervat, sau l-a bucurat, sau l-a surprins în ziua spectacolului. Poate fi legat de orice, mai puțin de teatru.

Fraza trebuie să înceapă cu:

Astăzi, 3 mai 2008 (data spectacolului)....

Se reia fraza, adăugând de fiecare dată o altă perioadă:

Acum 6 luni... Acum un an... Acum 10 ani... Acum 30 de ani... Acum 50 de ani...

SCENA 2

BĂRBATUL 1 - în jur de 35-40 de ani

BĂRBATUL 2 - în jur de 35-40 de ani

Undeva, în viitorul apropiat sau îndepărtat.

Doi bărbați stau pe marginea unei căzii. Sunt dezbrăcați.

BĂRBATUL 1

De ce eu?

BĂRBATUL 2

Pentru că în relația asta tu ești...

BĂRBATUL 1

Dar tu ai fost cu ideea.

BĂRBATUL 2

Tu m-ai provocat.

BĂRBATUL 1

Tu ai venit cu ideea asta tâmpită să ne povestim relațiile anterioare... amintirile din copilărie... micile secrete urâte...

BĂRBATUL 2

Și, mă rog, de ce e o idee tâmpită?
Oamenii fac asta dintotdeauna...

BĂRBATUL 1

Foarte rău. Unele lucruri trebuie să rămână secrete. Uitate.

BĂRBATUL 2

Tu ai zis că vrei să avem o relație unică, specială.

BĂRBATUL 1

Dar asta nu înseamnă că eu trebuie să...

BĂRBATUL 2

Eu pur și simplu nu pot s-o fac. N-am mai făcut-o niciodată.

BĂRBATUL 1

Ce să-ți povestesc, eu o fac în fiecare zi.

BĂRBATUL 2

Tu nu, dar ai tăi o făceau.

BĂRBATUL 1

Nu ai mei! Ai mei n-au făcut-o niciodată. Bunicii mei o făceau. Și nici ei n-o mai făceau foarte des, mai mult străbunicii.

BĂRBATUL 2

Eu nu am avut asemenea străbunici.

BĂRBATUL 1

Și, doar pentru că eu am avut, asta înseamnă...

BĂRBATUL 2

... că tu ești cel care trebuie s-o facă.

BĂRBATUL 1

Bine. O s-o fac. *(Pauză scurtă.)* Dar cum?

BĂRBATUL 2

(ia cuțitul de pe marginea căzii în mână)

Așa cum ai zis că a făcut-o și bunică-tu. Cu cuțitul.

BĂRBATUL 1

(se apleacă pe marginea căzii de baie, dar în următoarea secundă sare în picioare)

S-a mișcat! Jur că s-a mișcat.

BĂRBATUL 2

Cum dracu' să se miște, după ce injecție i-am făcut? Pun pariu, e în stare să doarmă o săptămână...

BĂRBATUL 1

De ce nu-i mai facem una atunci, să-l adormim de tot?

BĂRBATUL 2

Pentru că nu asta a fost ideea. Ideea a fost...

BĂRBATUL 1

... să curgă sânge.

BĂRBATUL 2

Așa cum ar fi făcut-o bunică-tu.

BĂRBATUL 1

Mai mult străbunicu'.

BĂRBATUL 2

Mă rog.

BĂRBATUL 1

(ia cuțitul, se pregătește, dar renunță în ultima clipă)

Nu pot! Îmi pare rău, dar nu pot.

BĂRBATUL 2

De ce?

BĂRBATUL 1

Pentru că... îl cunosc de 5 ani. E colegul meu. Sam. Sam de la Samsung. Nu pot să-mi omor colegul.

BĂRBATUL 2

Ai știut de la bun început că e colegul tău.

BĂRBATUL 1

Da, știu, dar... Eu ar trebui să am grijă de colegii mei, nu să-i răpesc și apoi să-i omor. *(Pauză scurtă)* Eu deja am riscat enorm. Îți dai seama ce-o să se-ntâmple mâine, când o să anunț dispariția lui Sam?

BĂRBATUL 2

Nu există nici o urmă că l-am fi răpit noi. Țsta a fost planul: îl răpim, îl aducem acasă, tu îl omori și apoi eu îl gătesc. Crezi că mie o să-mi fie ușor să-l gătesc? N-am gătit așa ceva niciodată. Am căutat peste tot rețete... și nimic. Am epuizat toate sursele.

BĂRBATUL 1

Și atunci, dacă habar n-ai cum o să-l gătești, de ce să-l mai omorâm?

BĂRBATUL 2

Am gătit eu vreodată ceva care să nu-ți placă?

BĂRBATUL 1

Nu, tu întotdeauna gătești minunat. Dar asta e...

BĂRBATUL 2

O să mă descurc. Am pregătit tot felul de condimente, sosuri, garnituri.

BĂRBATUL 1

Foarte bine. Dacă nu ne place... pentru că e foarte posibil să fie scârbos, atunci pot să mănânc ceva normal...

BĂRBATUL 2

Normal că poți să mănânci ceva normal. Avem spanac cu înghețată, fructe prăjite, sufle de fasole albastră...

BĂRBATUL 1

Uite, eu zic să mâncăm întâi asta, că mi-e o foame! N-am mâncat nimic azi. De emoție. (*Bărbatul 2 se ridică.*) Ce faci?

BĂRBATUL 2

M-am săturat. Noi doi chiar nu putem fi împreună. Asta a fost proba de foc.

BĂRBATUL 1

Cum poți să spui asta? Până și consultanții în viitorul apropiat ne-au prezis o relație excelentă. De cel puțin 6 luni. Abia au trecut două.

BĂRBATUL 2

Asta, pentru că tu nu le-ai spus nimic despre trecutul tău îndepărtat.

BĂRBATUL 1

Te rog, nu mă lăsa fără mâncarea ta. Am nevoie de ea ca de aer. Știi cât de mult iubesc tot ceea ce-mi gătești: mirosul, aranjamentul, culorile, gustul rafinat, sănătos, grija cu care amesteci proporțiile, combinațiile îndrăznețe... Tu ai fost mereu în avangarda culinară.

BĂRBATUL 2

Și eu am nevoie de iscusința ta. Știi că sunt dependent de ea. Amândoi am mers atât de departe în relația noastră... Dacă facem asta, putem spune că am trecut dincolo de bine și rău. Gândește-te ce orgasm culinar...

BĂRBATUL 1

Nu știu... mă simt complet inhibat. Parcă aș fi un virgin culinar... O să curgă mult sânge... Dacă pătează ceva prin casă și-ntr-o zi vreun musafir mai curios o să-ntrebe?...

BĂRBATUL 2

O s-avem grijă.

BĂRBATUL 1

Și mirosul? Dacă vreun vecin o să-și dea seama? Știi ce vecini băgăcioși avem...

BĂRBATUL 2

N-o să simtă nimeni nimic. Am adus mirodenii foarte tari... O să miroase a legume și fructe. O să miroase a ce miroase din orice casă normală, decentă și vegană. Dar gustul, gustul o să fie de...

BĂRBATUL 1

Carne.

BĂRBATUL 2

Tot ce trebuie să faci tu e să...

BĂRBATUL 1

Să-l omor pe Sam. Sam de la Samsung. O să rămân în istorie.

BĂRBATUL 2

N-o să rămâi în nici o istorie. Pentru că n-o să afle nimeni.

BĂRBATUL 1

O să știu eu. O să port vina asta toată viața.

BĂRBATUL 2

Da. O să faci și tu în sfârșit ceva îndrăzneț în viața ta penibilă de paznic la Grădina Zoologică!

BĂRBATUL 1

Ce-ai spus?

BĂRBATUL 2

Ce-ai auzit. M-am săturat de văicărelile tale. De depresiile tale post-culinare. N-ai pic de îndrăzneală. Nici în viața de zi cu zi, nici în bucătărie. De fiecare dată când am făcut yam-yam... ei bine, m-am prefăcut! N-am avut niciodată orgasm culinar cu tine. Niciodată. Asta era șansa ta, dar ai ratat-o! Sparanghelul mă-ti de impotent culinar!

BĂRBATUL 1

Futu-ți ghimbiru', să-ți fut! Ce știi tu despre viața mea, despre copilăria mea culinară?

BĂRBATUL 2

Mă pupi fix în dafin! Ce-ar mai fi de știut?!

BĂRBATUL 1

Că eu am mâncat deja carne. În noaptea aia de Crăciun, aveam doar trei ani, ai mei, vegetarieni convinși, și-au deschis cadourile timp de vreo trei ore, cum era pe vremea aia... și-atunci, bunică-meu m-a dus în bucătărie și mi-a dat să gust o bucățică de carne. Mi-a mestecat-o el bine, pentru că e periculoasă pentru stomac, a mestecat-o de vreo sută de ori. Și mi-a povestit în detaliu cum se omorau porcii cu cuțitul, cum se tranșau, cum se afumau, mi-a spus zeci de rețete... pe care le-am uitat. Le-am uitat pe toate. Pentru că mi s-a făcut rău. Mi-am vomat toate mațele, inclusiv bucățica aia de carne...

BĂRBATUL 2

Chiar nu mai ții minte nici o rețetă?

BĂRBATUL 1

Nu. Din păcate.

BĂRBATUL 2

O să ne descurcăm. Iartă-mă și fă-o o dată.

Intră Serviciul previziuni pentru viitorul apropiat:

Ați apelat serviciul previziuni pentru viitorul apropiat. Domeniile în care vă pot consilia sunt: afaceri, modă, mâncare, cumpărări-vânzări, relații de cuplu, artă, călătorii, turism, speranță de viață.

Vă rog selectați un domeniu. Introduceți datele afacerii, relației sau proiectului dumneavoastră.

Veți primi imediat o hartă a perspectivelor, împreună cu sfaturile noastre pe termen scurt, mediu și lung.

Nu iau în calcul catastrofele naturale, războaiele sau extraterestrii.
Nu iau în calcul minunile.
Nu iau în calcul monștrii umani.
Nu iau în calcul eroarea umană.
Nu iau în calcul moartea dumneavoastră.
Nu iau în calcul propria mea moarte.

BĂRBATUL 1

(la cuțitul. Se uită în cadă.)

Uită-te ce frumos doarme. Ca un om. Într-un fel, e exact ca un om. Doar e și el vegetarian, nu? Știi ce depresii poate să aibă uneori? Mai nasol ca un om. În ultimul timp, cel puțin a avut niște crize de melancolie... mi-a rupt sufletul! Ce ciudat...

BĂRBATUL 2

Ce e așa de ciudat?

BĂRBATUL 1

Că, atunci când am încetat să-i mai mâncăm, în loc să se-nmulțească, au început să dispară...

BĂRBATUL 2

Ce e așa de ciudat? Nu li s-au mai asigurat condiții să se-nmulțească, asta e tot.

BĂRBATUL 1

Poate că suntem ultimii oameni din lume care vedem un porc dormind...

BĂRBATUL 2

... da, ultimii care omoară un porc...

BĂRBATUL 1

... ultimii care văd un porc răsuflând...

BĂRBATUL 2

... ultimii care mănâncă un porc...

BĂRBATUL 1

Sam... Sam de la Samsung... va trebui să te omor. Dragul meu Sam... tu m-ai întâmpinat în fiecare dimineață cu guițatul tău vesel, tu...

BĂRBATUL 2

Hai, o dată, omoară-l pe rozaliul Sam...

BĂRBATUL 1

... m-ai privit cu recunoștință de fiecare dată când te-am hrănit cu mâncare preparată de mâna mea...

BĂRBATUL 2

... pune-i cuțitul la gât...

BĂRBATUL 1

... grohăitul tău de fericire a fost mai adevărat decât al oricărui partener pe care l-am avut vreodată...

BĂRBATUL 2

... taie-l... taie-i gâtul' o dată... stai, vreau să văd mai de-aproape.

Se apleacă mai mult. Bărbatul 1 ridică cuțitul și lovește. Corpul Bărbatului 2 atârână moale peste cadă.

BĂRBATUL 1

Bunicul m-a învățat lovitura asta. Nu e dureroasă și e foarte rapidă. Mi-a zis: Porcul nu trebuie să se chinuie. El trebuie să cadă secerat. Dragul meu Sam... iubitul meu Sam... o să te duc înapoi la Grădina Zoologică. Nici n-o să simți. O să te trezești în culcușul tău drăguț, o să-ți pun muzica aia, care-ți place ție, aia cu foșnet de copaci... Iar la micul dejun... la micul dejun... o să-ți fac o surpriză. O să stau toată noaptea și o să-l prepar. Era un partener desăvârșit. Mult mai bun decât femeia aia de dinainte. O să vezi. O să te lingi pe botic. O să-l mâncăm împreună. Stai liniștit, n-o să-și dea nimeni seama. E doar un om. Un om poate să dispară... pur și simplu. Pentru că suntem oricum atât de mulți. Cui o să-i pese dacă dispare un om? Dar un porc e aproape unic. Pentru mine ești unic, dragul meu Sam. Sam de la Samsung.

INTRO:

Poveste reală actor. Un actor spune într-o frază scurtă ce l-a emoționat, sau l-a enervat, sau l-a bucurat, sau l-a surprins în ziua spectacolului. Poate fi legat de orice, mai puțin de teatru. Fraza trebuie să înceapă cu:

Astăzi, 3 mai 2008 (data spectacolului)...

Se reia fraza, adăugând de fiecare dată o altă perioadă:

Acum 6 luni... Acum un an... Acum 10 ani... Acum 30 de ani... Acum 50 de ani...

SCENA 3

FEMEIA 1 - 65 de ani

FEMEIA 2 - 80 de ani

FEMEIA 3 - 100 de ani

Într-un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat. O sală de așteptare a unui cabinet medical.

FEMEIA 1

Mai durează mult?

FEMEIA 3

(fără să se uite la ea)

15... 30... de minute...

FEMEIA 1

Pentru dumneavoastră, dar pentru mine?

FEMEIA 3

60... 90... de minute...

FEMEIA 1

Nu mă așteptam să dureze așa de mult. Nu prea am timp să aștept. Am un program super încărcat astăzi.

FEMEIA 2

Nici eu nu prea am timp să aștept, dar ce poți să faci?

FEMEIA 1

Sunteți pensionară?

FEMEIA 2

Da, de 15 ani.

FEMEIA 1

Și eu. Azi se împlinesc 9 luni de când m-am pensionat. *(Pauză scurtă. Femeia 1 o măsoară din priviri pe Femeia 2.)* Și, vă descurcați?

FEMEIA 2

E *cool* să fii la pensie. Nu mă plâng. Sigur, banii nu sunt foarte mulți. De aceea m-am și hotărât... adică nu de aceea, nu vreau să mă-nțelegeți greșit...

FEMEIA 1

Nu, nu, înțeleg perfect ce vreți să spuneți. Orice ai face, nu-ți ajunge pensia. Chiar dacă ai trei pensii bune, așa cum am eu. Trebuie să mai renunți la anumite lucruri. Dar eu chiar nu pot să mă plâng. Îmi permit cel puțin două vacanțe pe an.

FEMEIA 2

Și eu. Mai ales în extrasezon.

FEMEIA 1

Mergeți singură sau... cu cineva?

FEMEIA 2

De cele mai multe ori, singură.

FEMEIA 1

Eu sunt într-o relație cu un tip beton. Beton claxon, cum se zicea pe vremea noastră. Sunt cu el de trei ani deja. Anul ăsta, am zis să facem pasul decisiv, să ne mutăm împreună, facem oricum și economie la bani, și avem și mai mult *fun*...

FEMEIA 2

Mă scuzați, unde este toaleta?

FEMEIA 1

La stânga pe culoar. Prima ușa. *(după ce Femeia 2 dispăre, către Femeia 3)* Câți ani o fi având doamna?

FEMEIA 3

(fără să ridice ochii)

75... 85...

FEMEIA 1

Ia uitate dom'le. Aproape la fel de în formă ca mine la 65. Bine, depinde cât te consumi în viață. Unii, cum sunt eu, de exemplu, pun totul la suflet, se consumă. Alții sunt mai nesimțiți. Uitate, de exemplu gaga asta, care totuși vine aici, deși o caută moartea pe-acasă. Ar trebui să existe o limită-n toate, dacă-nțelegeți ce vreau să zic. Mă scuzați, dumneavoastră câți ani ziceați c-aveți?

FEMEIA 3

100.

Intră Serviciul de adopție:

Bine ai venit la serviciul nostru de adopție!
Nu te mai descurci cu noua tehnologie?
Ai nevoie de cineva care să te ghideze?
Cineva care să înțeleagă și să explice pe înțelesul tău?
Noi te putem ajuta!
Baza noastră de date cuprinde copii între 4 și nu mai mult de 10 ani.
Toți sunt utilizatori ai noilor tehnologii.
Cunoștințele lor sunt de la mediu până la foarte performant.
Fiecare copil poate înfia de la unu până la 4 adulți. Pentru că noi nu facem rabat la calitatea serviciilor.
Te rugăm să trimiți cererea ta de înfiere, împreună cu un CV atașat.
Au prioritate cererile venite de la persoane de peste 50 de ani, cu o situație financiară peste medie.
Garantăm seriozitate.

FEMEIA 1

Incredibil! N-aș fi spus. Oricum, persoanele de față se exclud. Mă enervează că acuma, din cauza unei distruse, tre' să mai stau în plus...

FEMEIA 3

15... 30... de minute...

FEMEIA 1

Exact. Mi-a stricat tot programul. Mă gândeam că rezolv azi totul, că poate am norocul să fie ultima vizită. Și după-aia, în funcție de cum mă simt, poate reușesc să mă țin de programul pe care mi l-am impus cu strictețe încă din prima zi de pensie.

Dar în ritmu' ăsta... Chiar dacă o să fiu în formă după, tot degeaba: o să-ntârzii la gimnastică, dup-aia o să-ntârzii la cursul de karate, la coafor, la concert. Iar prietenul meu o să se enerveze iar că a pierdut timpul așteptându-mă. *(Pauză scurtă. Către Femeia 3.)* Nu vreau să mă înțelegeți greșit, persoanele de față se exclud... dar, după părerea mea, medicina ar trebui, sigur, să ajute și persoane peste 75 de ani... dar mai cu măsură! Sunt eforturi imense și bani iroșiți de pomană în unele cazuri. Am trăi cu toții mult mai bine dacă..., nu sunteți de aceeași părere?

Femeia 2 se întoarce.

FEMEIA 1

Vă simțiți bine?

FEMEIA 2

Da... știți cum e...

FEMEIA 1

Sunteți la prima procedură de acest fel?

FEMEIA 2

Da. La prima. Mi-a fost destul de greu să iau decizia asta.

FEMEIA 1

Vai, dar de ce? Sunteți într-o formă de invidiat.

FEMEIA 2

Știu. E o chestie de constituție. Am o constituție foarte puternică, nu e vorba de asta. Până acum nu mi-am dorit... nu m-am considerat îndeajuns de matură ca să... Iar acum... dacă stai să te gândești, cât timp mai... pe bune, cât timp mai ai... cât timp ți se mai oferă și cât timp mai ai de oferit...

FEMEIA 1

Exagerați. Cât timp ți se oferă? Vi se oferă fix același timp cât i se oferă unuia mai tânăr, unuia ca mine sau chiar mai tânăr ca mine. Adică ce, tinerii sunt scutiți de moarte? Fiți serioasă! Ei sunt mai predispuși la moarte decât noi: păi stresul, păi accidentele, ritmul de viață, păi deplasările în interes de serviciu cu avionul, vă spun, sunt mult mai expuși decât noi. Cât despre timpul pe care dumneavoastră îl puteți oferi... ei bine, tot timpul pe care-l aveți. Pentru că acum, la pensie, sunteți în sfârșit stăpână pe propriului dumneavoastră timp.

FEMEIA 2

Așa m-am gândit și eu. În tinerețe, am muncit foarte mult, întâi facultatea, apoi master, apoi studii doctorale, studii postdoctorale, studii post-postdoctorale... În momentul în care începi o carieră universitară, practic nu te oprești niciodată din învățat... Știți cum e...

FEMEIA 1

Nu știu... eu am lucrat în corporațiile alea mari. După aia, după 50 de ani m-am orientat spre un *zen job*. *Anyway*, n-am prea fost șoarece de bibliotecă la viața mea. Și ce-ați studiat?

FEMEIA 2

Condiția femeii în *Moyen Age*.

FEMEIA 1

Moyen Age-ul ăsta pe unde e? Eu călătoresc destul de mult, dar n-am auzit de el...

FEMEIA 2

Evul Mediu. O epocă foarte, foarte îndepărtată și foarte lungă. Bine, din tot acest mileniu, eu mi-am propus să studiez o perioadă de 2 ani. Chiar spre sfârșit.

FEMEIA 1

Aha, și cum o duceau gagicile pe-atunci?!

FEMEIA 2

Încă n-am ajuns la o concluzie, nu vreau să vă dau informații greșite sau parțiale. Mai am o groază de bibliografie de consultat... Totul e atât de relativ!

FEMEIA 1

Eu am noroc că am lucrat într-un mediu în care totuși 1 era 1 și 2 era 2. Eu chiar am muncit la viața mea. De aceea nici n-am avut timp să...

FEMEIA 2

Și eu am muncit foarte mult. În paralel cu studiile a trebuit să fac și alte lucruri. Pentru că știți cum e, oamenii din învățământ nu prea erau respectați și bine plătiți pe vremea aia. Munceam și studiam, așa că vă dați seama, în condițiile astea, nu-mi puteam permite, în plus...

FEMEIA 1

Absolut. Nu se putea. Vă înțeleg perfect. Știți, eu cred că ăsta e un pas extrem de important. Trebuie să-ți planifici înainte, altfel ambele părți au de suferit. Întâi de toate, e nevoie de stabilitate. Iar eu nu puteam oferi chestia asta. Cea mai lungă relație a mea s-a întâmplat să fie prea devreme... acum treizeci de ani. A durat un an întreg...

FEMEIA 2

Super tare!

FEMEIA 1

Bine, nu ne vedeam în fiecare zi. Dar măcar o dată la două luni. Era un fel de reuniune a tuturor sucursalelor din lume. El era șeful uneia, eu al alteia, și cum ni se pune pata că vrem să ne vedem, cum anunțam că e nevoie urgentă de un *team building*. Ne urcam în avion cu șleahă de angajați după noi și... țop într-o stațiune. Trei zile și trei nopți nici nu coboram să luăm masa. Angajații făceau *team building*, iar noi *body building*.

FEMEIA 2

Supertare!

FEMEIA 1

Da. La sfârșitul anului ăla am rămas însărcinată...

FEMEIA 2

Supertare!

FEMEIA 1

Nu, asta n-a fost tare deloc. Circulau zvonuri că urma să fiu avansată. Era o poziție extrem de importantă. Era pentru prima oară când nominalizau o femeie la o asemenea funcție, nu era ca acum, când orice ștorfetă ajunge șefă, directoare sau președintă. Se întâmpla, dar foarte, foarte rar. Directorul executiv al companiei m-a sunat în dimineața aia și mi-a confirmat: eram trei nominalizați. Decizia o luau în câteva luni. La 5 minute, mi-am făcut testul barză. A doua zi, mi-am făcut programare la ginecolog pentru avort. Nu puteam să ratez șansa asta, știam că a doua oară n-avea să mai bată la ușă prea curând. *(pauză scurtă, apoi plină de draci)* Până la urmă, nici nu mi-au dat căcatul ăla de job! Nu anul ăla oricum, ci abia peste 10 ani. Așa că financiar nu-mi puteam permite...

FEMEIA 2

Totuși, salariile din corporații nu se comparau cu cele din învățământ...

FEMEIA 1

Acuma depinde și de standarde. Când ai credit la casă, rată la mașină, la televizor, până și la aerul pe care-l respiri...

FEMEIA 2

Mă scuzați o clipă! *(Se duce din nou la toaletă.)*

FEMEIA 1

(către Femeia 3)

Ați auzit-o?! Eu chiar am fler la oameni. Eu, de când am intrat aici în sala de așteptare, mi-am zis: asta-i o nesimțită! Una din ăia care n-au produs niciodată nimic, ăia pe care i-am ținut noi în spate, din impozitele noastre. Ca să frece ei menta prin biblioteci și cinemateci și pinacoteci și alte faze din astea, ca să afle câte lung purtau

femeile părul la subraț în nu știu ce timpuri care nu mai interesează pe nimeni, în timp ce noi ne dădeam de ceasu' morții din cauza stresului și a muncii. Mă scuzați, dumneavoastră ce ocupație ați avut?

FEMEIA 3

Eu am fost o femeie foarte frumoasă...

FEMEIA 1

Asta se vede. Vă întreb ce ocupație ați avut.

FEMEIA 3

V-am răspuns.

FEMEIA 1

Bine, înțeleg, dar dumneavoastră măcar nu veniți acuma să-mi spuneți mie că salariile din corporații nu se comparau cu alea din învățământ. Da, așa e. Dar nici munca nu se compara, pizdă proastă ce ești. Păi ce, mie nu mi-ar fi convenit să stau să citesc și să mă doară-n cur? Ba da, dar m-am dus la muncă, pentru că-mi doream o viață mai bună, voiam să le-asigur copiilor mei o casă, un viitor. Peste 5 ani termin de plătit rata la casă. O SĂ FIE A MEA! Mi-am găsit un bărbat, am muncit la relația asta de mi-au ieșit ochii din cap. Dar acum E AL MEU! *(Se mângâie pe burtă)* Mămica a avut creier în cap, mămica s-a gândit la toate, acum e cel mai bun moment, acum toate o să meargă strună.

Femeia 2 reîntră.

FEMEIA 1

Cum e?

FEMEIA 2

E... Mă scuzați! *(Se grăbește să se întoarcă la baie.)*

FEMEIA 1

Dom'le, parcă ar fi prima femeie însărcinată din lume! Păi ce, eu n-am avut grețuri? Dar ce rău mi-a fost! Dar n-am deranjat pe nimeni. *(Pare că se simte rău, își acoperă burta cu mâinile.)* Cât mai stă persoana aia înăuntru?

FEMEIA 3

10... 15... minute...

Femeia 2 reintră, într-o stare destul de proastă.

FEMEIA 1

(rar și apăsător)

Cred că... muriți... de curiozitate... să știți sexul copilului!

FEMEIA 2

Nu. Pentru mine nu prea contează sexul. Important e să fie sănătos.

FEMEIA 3

Important e să fie frumos... Sau frumoasă...

FEMEIA 1

Important e să fie sănătos și frumos. Da. Dar atunci cum o să aveți timp să vă gândiți să-i dați un nume?

FEMEIA 2

Nu aș vrea să-i influențez în nici un fel opțiunile sexuale de mai târziu. Așa că o să-i dau un nume unisex.

FEMEIA 1

A, da? Ca de exemplu?

FEMEIA 2

Lotus. Sau Didi. Sau Mili. Dumneavoastră?

FEMEIA 1

Eu o să am gemeni! Eu, deși sunt dintr-o generație mult mai tânără decât dumneavoastră cred în reîntoarcerea la valorile tradiționale. Am găsit două nume foarte mișto: unul de băiat și unul de fată.

FEMEIA 2

Da? Și la ce nume v-ați oprit?

FEMEIA 1

Păi... numele sunt... ăăăă... Ăla de fată începe cu... parcă începe cu S... sau cu J...
Parcă totuși cu S. Nu, cu J, sigur cu J.

FEMEIA 2

Ce mișto! Și ăla de băiat?

FEMEIA 1

Ăla de băiat... ăla de băiat... uite că-mi scapă acum. Și religia?

FEMEIA 2

Ce religie?

FEMEIA 1

Religia în care o să se nască copilul. Eu, deși sunt mai tânără ca dumneavoastră, consider religia un lucru foarte important.

FEMEIA 2

O să-l las să aleagă. Are de unde. Dumneavoastră spre ce religie vreți să-l îndrumați?

FEMEIA 1

Eu... mă gândeam... stați un pic... îmi stă pe limbă... (*spre Femeia 3*) Dar dumneavoastră, v-ați gândit la religie?

FEMEIA 3

Important e să fie foarte frumos... Sau foarte frumoasă... (*spre Femeia 1*) Dumneavoastră?

FEMEIA 1

Îmi... amintesc în 5 minute și vă spun. Aveți răbdare 5 minute, sper.

FEMEIA 2

Sigur, nici o problemă. Puteți să mi-l spuneți chiar și după.

FEMEIA 1

După ce?

FEMEIA 2

După ce ies de la consultație.

FEMEIA 1

Adică după ce ies eu de la consultație. O să vă spun, normal. Abia aștept.

FEMEIA 2

Și eu. (*Pauză.*) Doar că... știți... eu sunt înaintea dvs.

FEMEIA 1

Poftim?

FEMEIA 2

Sunt programată înaintea dumneavoastră la coadă.

FEMEIA 1

Nu, probabil ați înțeles greșit. Eu sunt programată înaintea dumneavoastră la coadă. Chiar aveți tupeu!

FEMEIA 2

Nu vreau să ne certăm. Cel mai bine întrebăm, nu? (*către Femeia 3*) Nu vă supărați, cine trebuie să intre acum?

FEMEIA 3

(*fără să se uite la niciuna din ele*)

Dumneavoastră.

FEMEIA 2

Ați văzut?

FEMEIA 1

Ați putea totuși să-mi cedați locul.

FEMEIA 2

De ce?

FEMEIA 1

Pentru că mi s-a rupt apa...

FEMEIA 2

Ăsta nu e un motiv. Eu sunt în două luni și am grețuri.

FEMEIA 1

Și am și operație la inimă. N-am voie să mă enervez.

FEMEIA 2

Păi și cine vă enervează, mă rog?

FEMEIA 1

Tu, tu mă enervezi, pizdă cu aere intelectuale ce ești.

FEMEIA 2

Cum vă permiteți...?

FEMEIA 1

Ești o oportunistă nenorocită.

FEMEIA 2

Poftim...?!

FEMEIA 1

Ai stat 80 de ani fără să te gândești să faci un copil și acuma tam-nesam ți s-a sculat că vrei copil. Pentru indemnizație. Pentru ajutorul pentru mame.

FEMEIA 2

Nu-i adevărat. Adică nu e întru totul adevărat. Sigur că suma aceea contează atunci când ai o pensie mică așa cum am eu... Dar nu doar pentru asta...

FEMEIA 1

Ba da. Te-am ghicit. Ești genu' ăla... o să dai toți banii pe cărți și reviste de specialitate...

FEMEIA 2

Și ce te freacă grija? E treaba mea ce-o să fac cu indemnizația.

FEMEIA 1

O să stai tot timpul cu nasul în cărțile alea, în loc să-i oferi copilului tău o educație.

FEMEIA 2

Cred că o să-i ofer copilului meu o educație mai bună decât poți tu să oferi.

FEMEIA 1

Dacă o să ai timp, păpușă... Ce crezi c-o s-o duci o veșnicie?

FEMEIA 2

S-ar putea s-o duc mai mult decât tine, relicvă terminată ce ești!

FEMEIA 1

Cui îi spui tu...?

FEMEIA 2

Și mai scutește-mă cu banii și proprietățile tale. Dacă n-aveai nevoie de ajutorul ăla social, puteai înfia un copil rahitic din lumea a 10-a. Așa că, gura!

FEMEIA 1

Cui îi spui tu...?

FEMEIA 2

Ție. Ție îți spun.

FEMEIA 1

(i se face rău, duce mâna la inimă)

Pastilele mele...

FEMEIA 2

Unde sunt?!

FEMEIA 1

Pastilele mele... sunt...

FEMEIA 2

Zi o dată!

FEMEIA 1

Am uitat.

FEMEIA 2

(îi smulge geanta, o controlează, găsește un tub de pastile, citește ce scrie pe tub)
Ce-s astea?

FEMEIA 1

(încearcă să-și recupereze geanta)

Dă-mi geanta. Mi-e mai bine.

FEMEIA 2

Pe dracu'. O să-ți fie din ce în ce mai rău. O să uiți tot. Absolut tot. Cum naiba te-ai gândit să faci copii când știai că ai demență senilă? *(Pauză)* Dacă te las să intri în fața mea, pot să-i păstrez eu?

FEMEIA 1

Te rog... o să-mi amintesc acum tot. Te rog, ce-o să faci cu trei copii? Lasă-mi măcar unul...

FEMEIA 2

Cine-a zis c-o să fie trei? E a doua oară când am sarcină extrauterină. N-am nici chef și nici timp să mai trec o dată prin asta. Te las în fața mea, dar o să-i iau eu. Pe amândoi. Nu e bine să despați gemeni, ruptura creează traume...

FEMEIA 1

Trebuie să intru acum!

FEMEIA 2

(Femeii 3)

Mă scuzați, credeți că ar fi posibil să o lăsați pe doamna să intre acum?

FEMEIA 3

Da. Dar vreau și eu unul dintre copii. Pe cel mai frumos...

FEMEIA 2

Tu poți să-ți faci unul. Ce mai vrei?

FEMEIA 3

Eu am fost o femeie foarte frumoasă... Am avut un standard de viață extrem de ridicat...

Femeia 2 îi face semn Femeii 3 s-o ajute să o ridice pe Femeia 1 de pe scaun.

FEMEIA 1

(Femeii 2 și Femeii 3 care o ajută să se ridice de pe scaun.)

O să-mi aduceți aminte să-i văd din când în când?

FEMEIA 2

(Femeii 1)

Da. Poți să ne vizitezi când vrei tu.

FEMEIA 3

(Femeii 1)

Să-mi aduci aminte, te rog, să nu uit.

INTRO:

Poveste reală actor. Un actor spune într-o frază scurtă ce l-a emoționat, sau l-a enervat, sau l-a bucurat, sau l-a surprins în ziua spectacolului. Poate fi legat de orice, mai puțin de teatru.

Fraza trebuie să înceapă cu:

Astăzi, 3 mai 2008 (data spectacolului)....

Se reia fraza, adăugând de fiecare dată o altă perioadă:

Acum 6 luni... Acum un an... Acum 10 ani... Acum 30 de ani... Acum 50 de ani...

SCENA 4

EL

EA

Baia unui apartament, la ultimul etaj al unui imobil. Pereții sunt destul de dărâmați. Stau împreună într-o cadă micuță. În spatele căzii, la mijloc, un lămâi de care atârnă o lămâie. Sau sunt agățați de pereții de rezistență ai unei clădiri foarte înalte și foarte distruse. Lămâiul e atârnat și el deasupra lor.

EL

U... uu... uuu...

EA

O... oo... ooo...

EL

... iiii...

EA

... eeee... eeee așa de caaald...

Pauză.

EL

... teeeeribil de caaald...

EA

... Câââte... graaade... ooor... fi?

EL

Nuu... maaaai... conteeaază... s-au topit... toate... firele... aerul... condiționat...
telefonul... calculaaatoarele... amândouă calculaaatooooarele...

EA

Ciudaaat... aal... meu... era... mai... bun... decât al tăăăuu...

EL

... acuum... e la fel de bun... ca al meu. S-a stricat.

EA

... aș... mânca... o... lă... mî... ie...

EL

... mai e... doar... o... lă... mâ... ie...

EA

... aș... mân... ca... o...

EL

... nuuuu...

EA

... mi-eeee... a... tât... de... se... te...

Cei doi stau cu ochii deschiși, nu se uită unul la altul.

EA

... aaai... adormit?...

EL

... am... șiii... vi... sat... că îmi verifiic... eeemailul...

EA

... aaaaha... și cine-ți scia?

EL

... spam... doar spam...

EA

Mai bine decât nimic. Și, ai răspuns?

EL

... daaa...

EA

... le-ai zis să vină... să ne salvezeeee?...

EL

... da, le-am promis că, dacă ne salvează, o să cumpăr tot ce îmi vând... o să îmi ridic premiul cel mare... o să fiu prietenul lor, al tuturor...

EA

... te-ai uitat... la... starea vremii?

EL

Nu... pentru că m-ai trezit. Tu ce-ai visat?

EA

... am visat... am visat... că... măă... nânc... lă... mâ... ia... aia...

EL

... să nu-ndrăznești...

EA

O... să... mănânc... lămâia aia...

EL

... o să-ți sângereze... gingiile...

EA

... mi se ruuupe...

Se ridică, încearcă să ajungă la lămâie.

EA

(lăsându-se ușor înapoi în cadă)

... nu... ajung... la... ea...

EL

... foarte... bine...

EA

... te... rog...

... nu... EL

... fac... ce... vrei... tu... EA

... nu... EL

... ți-o gâdil... EA

... nuu... EL

... ți-o frec... EA

... nu... EL

... ți-o sug... EA

... bine... EL

Pauză.

... du... pă...

EA

El se ridică, încet, încet. Se oprește din ridicat.

... am... obosit... au!

EL

... ce te doare?

EA

Nu simți?

EL

... au! Plouă?!!

EA

Plouă!!! O să supraviețuim!

EL

Pe parcursul bucății următoare, se energizează conversația. Apa crește destul de repede.

Îmi vine să cânt de bucurie!

EL

Și mie! Dar ce?

EA

EL

Nu știu, ceva din tinerețea noastră... Unde-i l-podu ăla?

EA

l-podu' s-a stricat demult, la dracu'!

EL

Gata, știu eu! Știu eu una foarte bună! Ne-o cânta șeful nostru la conferințe, ca să ne motiveze!

EA

Nu pot să cânt cu tine.

EL

De ce?

EA

Pentru că am lucrat pentru concurență.

EL

Și ce dacă?

EA

Șeful tău era un cretin.

EL

Da' melodia era mișto.

EA

Mișto pe dracu'! Când te-ai angajat, erai un zeu al calculatoarelor. După ce te-au muncit și noapte, ai ajuns un căcat virusat. În trei ani, te-au dat afară ca pe-o măsea stricată.

EL

Hai să cântăm cântecul ăla!

EA

În trei ani hardul tău era terminat!

EL

Developers developers developers developers!

EA

Ia uite ce repede crește apa! A trecut de etajul 5!

EL

Developers developers developers developers!

EA

A trecut și de 10!

EL

Developers developers developers developers!

EA

Mi-a ajuns la mijloc!

EL

Developers developers developers developers!

EA

Mi-a ajuns sub sâni!

EL

Developers developers developers developers!

EA

Mi-a trecut de la umeri!

EL

Developers developers developers developers!

EA

A ajuns sub gât! Trece de bărbie!

EL

Developers developers developers developers!

EA

Ajutor! Să ne scoată cineva de-aici!!!!

EL

(bolborosește)

Developers developers...!

Apa îi acoperă cu totul. După câțva timp, cei doi ies la suprafață, respiră puternic, scuipe apă, sunt extenuați de efortul de a-și ține respirația.

EA

Ce e, ce se-ntâmplă?

EL

Cutremuuuur! Am avut noroc și de data asta!

EA

Un noroc incredibil!

EL

S-au împrăștiat un pic apele!

Se aud niște țipete.

EA

Aoleu, a căzut cartieru' rezidențial!

EL

Mă doare-n cur. Oricum nu-mi plăcea de ăia care stăteau în el.

EA

Nici mie. Aveau mai mulți bani ca noi.

EL

Păi, dacă și-au permis ei să confort lux...

EA

Pe când noi abia ne-am permis două camere la confort sportit...

EL

Și mai avem încă ani buni de plătit pentru ele...

Sunt zgâlțâiți din nou foarte tare.

EA

Aoleu, se dărâmă!

Se aud alte țipete.

EL

S-a dus și ghetou!

EA

Așa le trebuie! Sărăntocii! Cine i-a pus să se-nghesuie câte 10 într-o bucătărie?
Trebuia să se-aștepte la o fază din asta! (*Pauză scurtă*) Cred că s-a oprit.

EL

S-a oprit.

EA

Ce noroc am avut și de data asta!

EL

Noroc chior. Ei, oricum, chiar dacă se dărâma, ce mare chestie? Suntem asigurați!
(*Pauză scurtă*) Parcă s-a răcit un pic... Brrr...

EA

Brrr... vino mai aproape... să ne-ncălzim...

EL

Vin... numai dacă recunoști că noi am vândut mai mult decât voi. Noi deținem
recordul în vânzări de calculatoare! Brrr!

EA

Recunosc. Erau ieftine și proaste. Hai vino odată! Brr!

EL

Clienții noștri erau foarte mulțumiți!

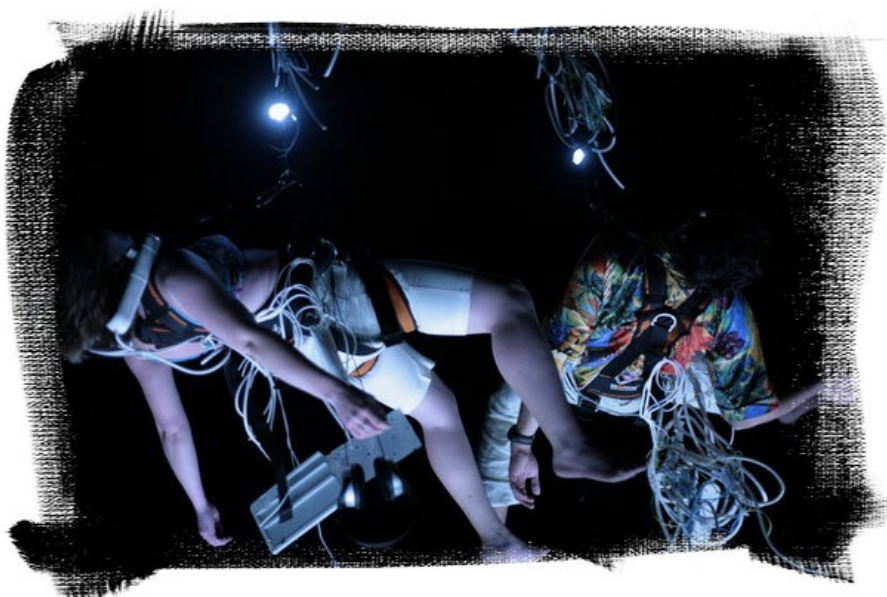
EA

Erau și foarte proști. Dacă ar fi pus mâna pe un calculator făcut de noi, ar fi înțeles
ce-i aia calitate.

EL

Nu prea aveau șanse să pună mâna, la cât de scumpe erau.

EA

Calitatea costă un pic mai mult. Dar merită toți banii.

EL

Mai lasă-mă cu discursurile astea de căcat pe care ți le-a băgat în cap dobitocu' ăla care ți-era șef.

EA

Nu era un dobitoc.

EL

Nu, deloc. Mai ales că te-a scos din joc în trei timpi și trei mișcări.

EA

(începe să plângă)

A fost drăguț cu mine până în ultima clipă. Mi-a spus: „N-o lua ca pe-o concediere, ci ca pe o oportunitate să te updatezi.”.

EL

Nu mai plânge. Hai că n-a fost chiar așa rău până la urmă.

EA

(plânge în continuare)

Alții au rezistat mult mai puțin decât noi.

EL

Am avut o viață chiar foarte mișto. Hai, nu mai plânge. Mai ții minte când ieșeam în fiecare seară în oraș să mâncăm?

EA

(plânge și mai tare)

Și aveam două mașini... eu una și tu una.

EL

Și am reușit să facem credit pentru casa asta și s-o și asigurăm.

EA

Am reușit chiar să facem alte credite și s-o utilăm cu tot ce-i trebuia...

EL

... am reușit să facem credit până și pentru lămâiul ăsta. Și să-l asigurăm!

EA

Am reuși să facem multe multe credite și să vedem lumea...

EL

Așa e, unde n-am fost? Ce frumos era... *All Inclusive!*

EA

(plânge și mai tare)

All Inclusive!... (Se oprește. Pauză scurtă.) Dă-mi o palmă!

De ce? **EL**

Mi-au înghețat obrazii. **EA**

Nu pot. Nu te-am lovit niciodată. **EL**

Dă-mi dracului o palmă! **EA**

Nu pot... îmi pare rău, dar nu pot. **EL**

Ea îl pocnește. El o pocnește, dar mâna înghețată se lipește de obrazul ei. Rămân așa pentru o vreme, apoi încep să miște un pic. Se dezgheață amândoi.

Intră Serviciul viața virtuală după moartea reală:

Ai apelat la **Serviciul viațavirtualădupămoartea realăpunctcom**. Serviciul nostru îți garantează o viață activă în spațiul virtual chiar și atunci când ai dispărut pentru totdeauna din spațiul real.

Pachetul de bază cuprinde: emailuri personalizate pentru familie și prieteni, emailuri standard pentru foști și actuali colaboratori, cunoștințe, alte adrese din *mailbox*.

Perioada minimă de corespondență este de 30 de ani de la data anunțată a plecării.

Pentru perioadă nelimitată, suma se dublează puțin.

Pentru scrisori speciale, pentru personalizarea mesajelor, pentru creații originale te rugăm să trimiți întrebările, propunerile și sugestiile la adresa:

viațavirtualădupămoarteareală.com.

Te așteptăm!

Merită să rămâi cu cei dragi pentru totdeauna!

Merită să comunicați pentru totdeauna!

Let's stay in touch!

Forever!

EL

Ia te uită... a apărut soarele!

EA

Ce plăcut e! Ce frumos încălzește...

EL

Să vezi ce-o să ne mai bronzăm.

EA

Mi s-a făcut foame. O să mănânc lămâia aia.

EL

Hai să mai rezistăm un pic. *(Ea se ridică cu greu în picioare, se apleacă puțin peste marginea căzii.)* Ce faci?

EA

Nu mai e nimeni. Nu văd nici o mișcare. Nu se mai aude nimic.

Dorm toți cu burțile la soare... **EL**

Nu. Cred că de fapt toți au... **EA**

Fugi de-aici! **EL**

Vine un miros foarte urât... **EA**

Aoleu, ce putoare! **EL**

Crezi că și noi o să... **EA**

EL
Lasă prostiile! Și chiar dac-o fi să se-ntâmple, suntem asigurați. Suntem sau nu suntem asigurați?!

EA
Tu chiar crezi că pân' la urmă o să ne găsească cineva?

EL
Sigur ne caută acum...

EA

Măcar de ne-ar trimite niște ajutoare...

EL

Probabil acum fac teledonurile alea. Sigur o să se strângă mulți bani, o să ne ajute să clădim din nou casa, să punem tavanul, să punem din nou curent electric, să reinstalăm aerul condiționat...

EA

... crezi c-o să ne dea televizor?

EL

... sigur ne dă... poate chiar și un calculator.

EA

Sper că unul făcut de noi. Sunt mai scumpe, dar mai bune.

EL

Mai bine ne dau două făcute de compania mea.

EA

Nu mai e demult compania ta.

EL

Nici a ta nu mai e demult a ta.

EA

Știu, dar îmi place să fiu fidelă.

EL
Și mie. Mi-ai fost fidelă?

EA
Știi foarte bine că nu.

EL
Nici eu ție. Dar față de companie e altceva.

EA
Complet altceva.

EL
Începe să fie destul de... chiar foarte cald...

EA
... mi-e sete... te urci... să... iei... lă...mâiiiaaa... aaaia?

EL
... ce... vrei... săăă... faci... cu... ea?

EA
... să... o... mănânc...

EL
... nu poți... să... o... mă... nânci...

EA

... de... ce?

EL

... e... de... plastic... la dracu'... o să rămâi fără gingii!

EA

... la dracu', da... pentru că... n-ai fost în stare să cumperi un lămâi adevărat...

EL

... tu l-ai vrut pe ăsta!... ai... zis că o să țină o veșnicie!...

EA

... a... ținut... a rezistat...

EL

... a fost și mai scump... decât unul adevărat. Doar că nu produce... oxigen...

EA

... și are un gust de căcat.

EL

... ce cald... e...

EA

... cald... foarte cald...

... teribil de cald...
EL
... cred... cred că o iau razna... la dracu'...
EA
Tot ce-i posibil...
EL
... văăăd... fulgi de zăpadă plutind deasupra noastră...
EA
... creed că m-am dus și eu cu capu'... îi simt cum sfârâie pe piele...
EL
... ce caaald e...
EA
... ce friiig eee...
EL
... ce ciudat...
EA
... ce dureros...
EL

EA

... e așa de frumoooos...

EL

... o imagine minunată... numai bună de pus ca *screeeensaver*...

EA

Ce e ăla... *screeeensaver*?

EL

E o chestie așa... ca o... ca un...

EA

Seamănă cumvaaa... cu o mașină de spălat?

EL

Ce e aia... mașină de...?

EA

E așa o chestie care... cu care...

EL

Seamănă cumva... cu o pungă de plastic?

EL

Ce e aia... pungă de...?

EL

E așa... are...

EA

Seamănă cumva cu un I-pod?

Primul actor care descrie un obiect:

Era un obiect de forma unei cutiuțe paralelipipedice care avea atașat niște cabluri subțiri. La capătul lor erau niște biluțe pe care le puneai în urechi. Era unul dintre cele mai importante accesorii de la începutul secolului nostru. Toți voiam să fim înconjurați de sunete, ritmuri, melodii și cuvinte care ne plăceau. Senzația de plăcere nu putea fi umbrită de nimic, nici măcar de faptul că muncitorii chinezi care au asamblat primele modele erau plătiți cu 50 de dolari pe lună și munceau 15 ore pe zi. Se numea I-pod.

Al doilea actor care descrie un obiect:

Era un obiect de dimensiunea patului *single*, dar avea în plus un tavan, așa că semăna mai degrabă cu un sicriu. Era luminos, pentru că avea înăuntru niște lămpi care emiteau raze ultraviolete. Era folosit în special de cei cu un program foarte încărcat care nu prea aveau timp să plece în vacanțe. Chiar dacă se simțeau rău, ei puteau arăta un pic mai bine. Folosit în exces, putea provoca dependență și diferite forme de cancer al pielii. Se numea solar.

Al treilea actor care descrie un obiect:

Era un obiect care semăna cu o carte mai mare, pentru că avea două coperte. Una era mai groasă și avea niște butoane, cealaltă era mai subțire și avea un ecran pe care se puteau vedea imagini sau text. Pentru a-l folosi, se așeza coperta groasă pe o suprafață plană, iar cea subțire se ridica perpendicular pe prima. Marele avantaj al

acestui obiect era că îl puteai căra după tine oriunde, împreună cu toate informațiile din el. Dezavantajul era că, dacă se strica, mai bine îți cumpărai altul decât să încerci să-l reperi.

Al patrulea actor care descrie obiect:

Era un obiect de plastic, subțire, de obicei negru, care avea incorporat un disc subțire de metal. Era folosit pentru stocare de informație în limbaj binar. Momentul de maxim succes anii '80-'90. Declinul și dispariția: începutul secolului nostru, când a fost înlocuit de alte obiecte cu capacitate mult mai mare de stocare a informației. Îmi amintesc că avea un miros de petrol. Se numea *discheta floppy*.

Al cincilea actor care descrie un obiect:

Era un obiect ce putea avea diferite mărimi, era foarte ușor și putea fi strâns într-un pumn. Costa foarte puțin, uneori era chiar gratuit. În principal servea ca recipient pentru a căra diferite mărfuri de la magazin până acasă. Dacă era aruncat pe stradă, începea să zboare. Imaginile mai pot fi văzute pentru că s-au înregistrat în unele filme. Se recicla greu, iar materialul din care era făcut era o resursă epuizabilă. Putea provoca moartea prin asfixiere. Momentul de maxim succes: anii '80. Declinul: pe la începutul secolului nostru, când a început să fie scos din uz. Decesul: a mai durat ceva timp până când a dispărut și din China. Îmi amintesc că avea un foșnet plăcut...

TOȚI ACTORII

participă la rememorarea următoarelor obiecte, stări, etc:

Vă mai amintiți telefoanele mobile, cd-urile, dvd-urile, mp3-urile, mouse-ul, email-ul, laptop-ul, memory-stick-ul, tastatura, jocurile video? Ce vremuri erau!

Vă mai amintiți scrumierele, chibriturile, tutungeriile, brichetele, pauza de țigară...? Ce vremuri erau!

Vă mai amintiți consultanții, experții, asistenții, strategii, consilierii?

Vă mai amintiți ridurile, transpirația, cercănele, firele albe, punctele negre, celulita, ce vremuri erau!

Vă mai amintiți leasingurile, creditele, firmele de asigurări, pensiile private, bancomatele, ce vremuri erau!

Vă mai amintiți răceala, gripa aviară, sida, cancerul, alzheimerul, ce vremuri erau!

Vă mai amintiți scrisorile, timbrele, banii, cărțile de vizită, felicitările, facturile, ziarele, ștampilele, filmul fotografic?

Vă mai amintiți traficul, cozile, aglomerația, blocajele, claxoanele, radarele, autostrăzile, ce vremuri erau!

Vă mai amintiți wikipedia, youtube, google, blogurile, forumurile? Ce vremuri erau!

Vă mai amintiți târgurile de mașini, de case, de joburi, de rochii de mireasă?

Vă mai amintiți campaniile electorale, politicienii, președinții, națiunile, țările... Ce vremuri erau!

Vă mai amintiți de moș Crăciun, de Moș Nicolae, Sfântul Valentin, iepurașul de Paște, Ziua Mamei?

Vă mai amintiți cluburile, sălile de fitness, cinematografele, Mall-urile? Ce vremuri erau!

Vă mai amintiți oboseala, stresul, atacurile de panică, insomniile, depresia...Ce vremuri erau!

Vă mai amintiți naționaliștii, neo-naziștii, corporatiștii, anarhiștii, antiglobaliștii, consumiștii, teroriștii...? Ce vremuri erau!

Vă mai amintiți ONG-urile, asociațiile, fundațiile,

Vă mai amintiți căsătoriile, nunțile, adulterul, verighetele, darurile, violurile? Ce vremuri erau!

Vă mai amintiți vacanțele *all-inclusive*, agențiile de turism, zborurile *low-cost*, stațiunile?

Vă mai amintiți punga, seringile, bannerele, scaunele, paharele, ambalajele de plastic?

Vă mai amintiți somniferele, anticoncepționalele, multivitaminele, antidepresivele, paracetamolul, Viagra? Ce vremuri erau!

Vă mai amintiți conservele, *fast-food*-urile, lentilele de contact, dinții de porțelan, polițiștii, cîinii vagabonzi, benzinăriile, mașina de spălat, termopanele, cariile, șpaga, buzunarele, hoții de buzunare, silicoanele, ghișeele, autobronzantul, întrerupătorul, paparazii, horoscopul, psihologii, prietenii, obsesia sfârșitului lumii, telecomanda, teledonurile, telenovelele, încălzirea globală, răcirea globală...

Intră ultima poveste a unuia dintre actori – PAULA:

Azi X octombrie 2008 am....

Acum 6 luni pe X octombrie 2008

Acum 1 an pe X octombrie 2008...

Acum 10 ani pe X octombrie 2008

Acum 30 de ani pe X octombrie 2008...

Acum 50 de ani pe X octombrie 2008.

- SFÂRȘIT -

Citiți și alte cărți din colecția de teatru a Editurii LiterNet:

1. George Banu - Livada de vișini, teatrul nostru: jurnal de spectator
2. Petre Barbu - Tatăl nostru care ești în supermarket
3. Igor Bauersima - norway.today (traducere de Victor Scoradeț)
4. Georg Büchner - Woyzeck (traducere de Mihaela Sîrbu)
5. Lia Bugnar - Femeia din manuscris / Omul de zăpadă
6. Ștefan Caraman - Morți și vii / Santiago el campeón
7. Gianina Cărbunariu - Stop the Tempo!
8. Anton Pavlovici Cehov - Livada de vișini (traducere de Alexa Visarion) / Pescărușul (traducere de Maria Dinescu și Andrei Șerban)
9. Teodor Corban - Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte
10. Brian Dykstra - Strangerhorse (traducere de Gabriela Monica Rusu și Mircea Sorin Rusu)
11. Árpád Göncz - Gratiile (traducere de Anamaria Pop)
12. Thomas Jonigk - Făptașii (traducere de Victor Scoradeț)
13. Cristian Juncu - Ciupercutze
14. Franz Xaver Kroetz - 3 piese cu femei (traducere de Victor Scoradeț)
15. Dea Loher - Legăturile Klarei (traducere de Victor Scoradeț)
16. Rodica Mandache - Povestea Elisabetei Rizea
17. Péter Nádas - Înzmormântarea (traducere de Anamaria Pop)
18. Alina Nelega - Amalia respiră adânc / Decalogul după Hess
19. Ioan Peter, Mihai Ignat, Alina Nelega, Peca Ștefan - 4atru piese
20. Tudor Popescu - 4 comedii
21. Roland Schimmelpfennig - Noapte arabă (traducere de Victor Scoradeț)
22. Géza Szőcs - Busurmanii din Crîngul de Jos (traducere de Anamaria Pop)
23. Lucian Dan Teodorovici - Audiență 0
24. Katalin Thuróczy - Cina zeilor (traducere de Anamaria Pop)
25. Radu Țuculescu - Ce dracu se întâmplă cu trenul ăsta?

26. Andreea Vălean - Eu când vreau să fluier, fluier
27. András Visky - Julieta (traducere de Paul Drumaru)
28. Matei Vișniec - Despre sexul femeii - câmp de luptă în războiul din Bosnia / Istoria comunismului povestită pentru bolnavii mintal / Paparazzi sau Cronica unui răsărit de soare avortat
29. Antoaneta Zaharia - Jocul

Lista completă a volumelor din colecția de teatru se află la

<http://editura.liternet.ro/catalog/toate/0/10/Teatru.html>. Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la <http://editura.liternet.ro/catalog>.

Toate volumele pot fi descărcate gratuit de pe siteul LiterNet pentru uz personal. Reproducerea lor pe alte siteuri este interzisă.

